

Moeder, waarom ... gaan wij op dozentocht?

Thema: het mysterieuze, nieuwsgierigheid, filosoferen met kinderen
Leeftijd: 10-12 jaar
Aantal: onbeperkt
Materiaal: allerlei dozen, kaartjes met vragen en antwoorden op, materiaal voor de opdrachten
Duur: normaal gezien een dagtocht, maar kan ingekort worden tot drie of vier uur (afhankelijk van het aantal vragen)
Vorm: tocht met haltes waarop we letterlijk stil staan (per halte is er één vraag)

Inleiding

In deze methodiek beleven kinderen het mysterieuze op twee manieren: als ervaring (ze worden geregeld in hun nieuwsgierigheid geprikkeld doordat ze dozen mogen openen waarvan de inhoud hen vooraf niet bekend is) en inhoudelijk (door de filosofische vragen die ze tegenkomen op tocht).

Vorbereiding

Schrijf de vragen en antwoorden (zie onder) op kaartjes. Stop ze in de dozen: vragen in het groot op papier in een grote doos (schoendoos), antwoorden in een kleinere doos (kaasdoosje). Voorzie per vraag ook altijd een klein doosje dat leeg blijft. Stoppel een tocht uit met tien haltes. Hang of zet de dozen die bij elkaar horen (zie vragen en antwoorden) op bepaalde haltes. Je kan hiervoor ook buurtbewoners aanspreken, om hen te betrekken in het spel en om te voorkomen dat de dozen verdwijnen.

Verloop

▪ De tocht

We gaan op stap (een door de begeleiding vooraf uitgestippelde tocht). Waarom gaan we op tocht? Vertel de leden dat ze zelf moeten uitvissen waarom en dat ze tijdens de tocht alles goed in de gaten moeten houden. Op verschillende plaatsen tijdens de tocht zullen de kinderen een mysterieuze (gesloten) doos vinden. De mysterieuze grote (schoenen)doos staat centraal en bevat een vraag (op kaartje). Rond de doos staan verschillende kleinere (kaas)doosjes met daarin mogelijke antwoorden op die vraag (ook op kaartjes). Ook staat er een doosje bij dat leeg is.

Laat de kinderen eerst de grote centrale doos openen en zelf voorlezen wat de vraag op het kaartje is. Let er op dat iedereen minstens één maal aan de beurt komt.

Vooraleer de dozen met de antwoorden te openen, doen we eerst een opdracht. Na de opdracht, kunnen we de verschillende antwoorden lezen. Vraag aan je leden of iedereen alle antwoorden begrijpt. Deze zijn alleszins op kindermaat geschreven of komen van kinderen zelf.

Over de inhoud (de vraag en de antwoorden) hebben we telkens een gesprekje. Vraag hierbij aan de leden wat zij daarover denken. Laat ook elk lid een pion uitkiezen en deze plaatsen bij het antwoord dat hij/zij ook zou geven. De pion kan de hele tocht meegenomen worden en aan de haltes (bij de dozen) telkens weer gebruikt worden. In het lege doosje kunnen de kinderen ook zelf hun antwoorden op de desbetreffende vraag stoppen.

▪ De dozen aan de haltes

Doos 1

vraag: Hoe ziet de wereld er over duizend jaar uit; hoe leven kinderen dan?

bijhorende dozen (antwoorden):

- de kinderen die vandaag leven, zijn dan al lang gestorven
- dat weten we niet, we kunnen niet in de toekomst kijken
- alles gaat dan veel sneller en met de computer
- de wereld bestaat dan niet meer, alle dieren en planten en bomen zijn weg en er zijn dan ook geen kinderen meer

opdracht: Knutsel een toekomstkijker: dit kan door uit tijdschriften te knippen wat er over duizend jaar nog zou moeten bestaan voor kinderen. Dit geven we vorm in een gezamenlijke kijkdoos (een schoendoos met een kijkgaatje waardoor je álles in de doos ziet).

Doos 2

vraag: Wie beschermt me als ik naar school fiets?

bijhorende dozen (antwoorden):

- niemand beschermt je, je moet zelf heel goed uitkijken; het kan gevaarlijk zijn in het verkeer
- alle andere mensen op de weg zorgen ervoor dat je veilig op school aankomt: zij letten goed op
- ieder van ons heeft een beschermengel, een engelbewaarder
- er is een kracht/persoon die over je waakt (zoals een hond) en die altijd naar je kijkt, sommigen noemen dit God

opdracht: Groepeer de leden per twee; de ene legt geblinddoekt een bepaald traject af (met hinderissen), onder begeleiding van de tweede (die minstens 10 meter verderaf staat en enkel mag roepen: 'links, rechts, bukken, springen'). Laat de leden dit tegelijkertijd doen (chaos!).

Doos 3

vraag: Wat gebeurt er nadat we dood zijn?

bijhorende dozen (antwoorden):

- je kunt in de hemel komen: daar moet je nooit meer naar school gaan, kan je superleuke dingen doen en overleden beroemdheden ontmoeten
- je wordt opnieuw geboren en krijgt een tweede leven, misschien zelfs wel als een aap of papegaai
- na de dood is er niets; je bent een lijk; het ziet er allemaal zwart uit
- je ziet je hele leven aan je voorbij gaan, net als een film die heel vlug gaat

opdracht: Probeer om ter langst je ogen dicht te houden of je adem in te houden (opgelet!)

Doos 4

vraag: Heeft elke mens evenveel gevoelens?

bijhorende dozen (antwoorden):

- ja, die krijg je mee bij de geboorte
- nee, sommigen hebben er meer dan andere
- ja, anders zouden we allemaal robotten zijn
- nee, sommige mensen hebben helemaal geen gevoelens

opdracht: Voelspelletjes

- op elkaars buik liggen en luid Ha roepen waarop een volgende Haha roept en de volgende dan weer Hahaha (telkens een lettergreep meer)
- elkaar aan het lachen proberen te brengen door het spel "poesje Miauw" te spelen

Doos 5

vraag: Waarom zien je mama en papa je zo graag?

bijhorende dozen (antwoorden):

- omdat ze mij lieten geboren worden
- dat moet omdat ik hun kind ben; voor je kind moet je zorgen
- iemand graag zien, dat kan je niet goed uitleggen; je voelt het gewoon

opdracht: Stuur een (origineel) bedankingsbriefje of 'houden van'-briefje naar je ouders.

Doos 6

vraag: Wie of wat zorgt ervoor dat een suikerklontje smelt in koffie?

bijhorende dozen (antwoorden):

- het zijn beestjes die in de koffie zitten en die eten het suikerklontje op
- het smelt in de koffie, omdat koffie warmer is
- dat kunnen we niet weten, het gebeurt gewoon
- de koffie wordt betoverd door het suikerklontje

opdracht: We maken er een suikerklontje-in-de-koffie-race van; ieder krijgt een kop koffie en een klontje (leden bepalen zelf hoeveel melk ze bij de koffie doen), op het startsein gooit elk lid het klontje in de koffie, ná 10 seconden (of eerder) wordt er afgefloten en kijken we (onmiddellijk en bij iedereen) wat er overblijft in elk kopje (met een fijn vergiet te controleren); wie het minst overhoudt van het klontje wint.

Doos 7

vraag: Kan de tijd ooit stopgezet worden?

bijhorende dozen (antwoorden) :

- natuurlijk, als de batterij van het uurwerk bij je thuis uitvalt, staat de tijd stil
- nee, het is een soort zandloper die altijd opnieuw door mensen omgedraaid wordt
- nee, als we het zouden stopzetten, dan zou geen enkele mens kunnen blijven leven

opdracht: Maak een horlogeketting van minstens 10 horloges lang (spreek toevallige wandelaars aan of ontfutsel je begeleiding hun horloges) en dit vooraleer een zandloper drie maal omgedraaid en leeggelopen is

Doos 8

vraag: Hoe komt het dat mensen ziek worden?

bijhorende dozen (antwoorden):

- het is een straf van God voor als ze iets slechts gedaan hebben
- er bestaan kleine wezentjes die in je lichaam kunnen kruipen, die vanbinnen aan je gaan knagen en je ziek maken
- omdat ze zich niet goed verzorgen, zich niet goed wassen en niet genoeg eten en drinken
- mensen worden alleen ziek als ze oud zijn; kinderen kunnen niet erg ziek worden (ze genezen altijd)

opdracht: We spelen 'tikkertje gehandicapt': als je door de tikker getikt wordt, word jij op jouw beurt tikker; wel houd je je ene hand op het lichaamsdeel waarop je getikt werd en probeer je met de andere hand anderen te tikken.

Doos 9

vraag: Kan/mag je altijd doen wat je wilt?

bijhorende dozen (antwoorden):

- nee, soms moeten we ook andere mensen helpen, bijvoorbeeld de afwas doen thuis
- nee, anders kom je in de gevangenis
- ja, mensen mogen doen wat ze willen, dieren niet

opdracht: We spelen 'peperbus': aan de ene kant van het terrein staat één iemand met de rug naar de anderen toe (die aan de andere kant van het terrein staan); de spelers krijgen een nummer; de persoon met de rug naar de anderen toe zegt dan bijvoorbeeld: "nummer vijf twee muizenpasjes, nummer één grote plank vooruit, nummer zeven één reuzenpas achteruit"; wie het eerst aankomt bij de persoon aan de overkant wordt dan met de rug naar de anderen toe gezet en het spel herhaalt zich.

Doos 10

vraag: Zijn alle mensen gelijk?

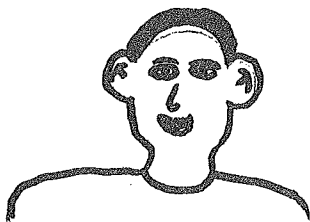
bijhorende dozen (antwoorden):

- nee, er zijn kinderen die graag met een knuffelbeer slapen en kinderen die een hele dag willen voetballen ... er zijn trouwens ook rijke en arme mensen
- ja, God heeft geen lievelingskindjes
- ja, want iedereen heeft een verjaardag en iedereen sterft ook

opdracht: We spelen 'Chinees portret': vorm twee ploegen van een gelijk aantal kinderen. De ploegjes krijgen eerst afzonderlijk even vijf minuten tijd om een teken af te spreken voor elke persoon van de andere ploeg (aan de hand van opmerkelijke kenmerken zoals piekjeshaar, grote voeten, ...). Daarna komen twee personen van elke ploeg naar het midden en gaan rug aan rug staan (ze zien elkaar dus niet!). Het is de bedoeling dat de mensen in het midden raden wie er tegen hun rug staat (aan de hand van wat door de eigen ploegleden wordt uitgebeeld) en dit om ter snelst. Per goed geraden persoon verdient de ploeg een punt; de ploeg met het meest aantal punten wint!

Kan je goed vissen?

Thema:	groep
Leeftijd:	8-10 jaar
Aantal:	onbeperkt
Materiaal:	een grote getekende papieren vis, groot sluiptnet, grote papieren vissen, badkuip met water
Duur:	1 uur
Vorm:	kampviering (eucharistie)

Welkom

We starten de viering met een verhaal over Swimmy.

In een hoekje van de zee woonden een heleboel visjes gezellig bij elkaar. Ze waren prachtig rood gekleurd, behalve één visje. Dat ene visje was namelijk zwart, net zo zwart als een mosselschelp. Hij zwom veel vlugger dan zijn broertjes en zusjes! Willen jullie weten hoe dit visje heette? Swimmy. Op een dag kwam er plotseling een grote, woeste, hongerige tonijn recht op de visjes afzweemen en met een hele grote hap slokte hij alle rode visjes op. Eén visje had hij niet gezien, en dat was Swimmy. Swimmy ging er vlug vandoor. Hij zwom weg, heel ver weg door de grote, grote zee. Swimmy was bang en hij voelde zich heel alleen en erg verdrietig. Maar in zee was zoveel moois te zien, dat Swimmy zijn ogen uitkeek en weer helemaal blij werd. Weet je wat hij allemaal zag? Een grote kwal, zo doorzichtig als glas en met alle kleuren van de regenboog. En dan was er een kreeft, die gewoon door het water liep! Swimmy vond het een mal gezicht. Verder kwam hij vreemde vissen tegen, die achter elkaar aan zwommen. Er zwom een paling rond, die zo ontzettend lang was, dat hij zijn eigen staart niet eens kon zien. Ook ontdekte Swimmy nog prachtige zeeanemonen, die op roze palmbomen leken. En ineens, wat zag Swimmy toen? Hij kon zijn ogen niet geloven. Tussen de rotsen en het zeewier zwommen kleine visjes, die net zo groot waren als Swimmy. Alleen waren ze weer rood van kleur. Hij dacht eerst dat het zijn broertjes en zusjes waren, maar dat kon niet, die waren opgegeten door de gulzige tonijn. Swimmy ging vlug naar de visjes toe: "Kom laten we in de grote zee gaan spelen, dan zal ik jullie allerlei moois laten zien!" "Dat durven we niet", zei een rood visje, "de grote vissen zullen ons allemaal opeten." "Maar je kunt hier toch niet altijd tussen de donkere rotsen blijven", zei Swimmy, "weet je wat we doen? We gaan allemaal dicht bij elkaar zwemmen, zodat het lijkt of we één grote vis zijn." Ieder rood visje kreeg zijn eigen plaats. "Ik zal het oog zijn", zei Swimmy, "omdat ik zwart ben." Ze oefenden goed en uiteindelijk durfden ze de grote zee in. Niemand viel hen lastig. Integendeel. Zelfs de grootste vissen gingen op de vlucht voor de grote rode vis met het zwarte oog. En zo zwemmen er nog altijd vele rode visjes als één grote reuzervis door de zee en Swimmy voelt zich in zijn rol van oog heel, heel gelukkig.

Lied

Zingen we uit volle borst: 'Tien kleine visjes ...'

Gebed

Laat de groep een vis vormen. Ze kunnen op de grote, getekende papieren vis gaan staan. De leden geven elkaar de hand. Iemand van de begeleiding leest volgend gebed voor:

*Een groep van kinderen
Nee, onze groep is meer dan dat.
Wij zijn een grote, rode vis*

*Heer, laat ons steeds
elkaars stevige hand voelen.
Zodat als ik eens goed druk
en mijn buur ook
dat we dan voelen:
we zijn een stevige groep.*

*Heer, laat ons steeds
elkaars stevige hand voelen.
De hand die reikt naar iedereen
Die helpt of troost
Niet de hand die slaat of kwaad doet.*

*Heer, laat ons steeds
elkaars stevige hand voelen.
Samen uit en thuis
Samen vrienden
Samen sterker*

*Een groep van kinderen
Nee, onze groep is meer dan dat.
Wij zijn een grote, rode vis*

Evangelielezing

In de bijbel staat ook een verhaal over water. Ik zal het jullie vertellen.

Jezus vraagt aan zijn leerlingen om wat te gaan varen. Zo kan hij wat uitrusten van de drukke dag. Hij zegt aan de leerlingen: "Laten we naar de overkant van het meer varen. Daar kunnen we uitrusten." Het waait een beetje. De wind blaast in het zeil, zodat ze vanzelf naar de overkant varen. De Heer Jezus is achter in de boot gaan liggen met Zijn hoofd op een kussen. Hij valt meteen in slaap, zó moe is Hij! De leerlingen praten zacht met elkaar. Ze zijn bang dat ze Jezus anders wakker maken. Het is ondertussen al donker geworden. Opeens begint het hard te waaien. Er komen golven in het gladde water en de wind blaast steeds harder in het zeil. Dat gaat nooit goed! Zo meteen scheurt het nog! Vlug doen de leerlingen het zeil naar beneden en rollen het op. Jezus merkt er niets van. Hij slaapt gewoon door. Het begint nog harder te waaien. Het gaat stormen! De leerlingen proberen verder te roeien. Maar dat lukt niet. De golven worden steeds hoger en hoger. De boot slingert op en neer en heen en weer. Nu komt er ook al een golf water in de boot! Vlug scheppen ze het eruit. Maar daar komt alweer een nieuwe golf water naar binnen. Zo meteen zit de hele boot vol water en dan zinkt hij! "We verdrinken!", roepen de leerlingen bang. "Wat moeten we doen? En Jezus slaapt maar. Hij merkt niet eens dat het stormt. We moeten Hem wakker maken. Straks verdrinkt Hij ook nog!" Petrus, één van de leerlingen, gaat naar Jezus toe en schudt Hem wakker. Jezus gaat rechtop zitten en kijkt naar Zijn bange discipelen. Hij gaat voor in de boot staan. Hij kijkt boos naar de wind en de hoge golven. En Hij zegt: "Wind, ga

weg! Golven, verdwijnt!' En wat gebeurt er? De wind verdwijnt! De hoge golven worden kleiner en kleiner. En even later drijft de boot rustig op het meer. Het lijkt of er helemaal geen storm is geweest!
"Waarom waren jullie zo bang?", vraagt Jezus vriendelijk, "ik ben toch bij jullie. Ik zorg voor jullie!" De leerlingen durven niets meer te zeggen. Ze schamen zich dat ze zo bang zijn geweest. Ze begrijpen er niets van. Nee, de leerlingen begrijpen nu nog niet dat de Heer Jezus alles kan, omdat Hij de Zoon van God is. Dat begrijpen ze later pas.

Een woordje uitleg

Weet je, Jezus en Swimmy lijken wel wat op elkaar. Je kunt als groep heel veel bereiken als je goed samenwerkt. Door samen één grote vis te vormen, durfden de kleine visjes in de zee te zwemmen. Samen konden ze de andere vissen de baas. Alle leerlingen moesten helpen om de boot in bedwang te houden in de storm; samen de zeilen neerhalen, samen roeien.

En natuurlijk kan het wel eens mis gaan. Als groep krijg je het soms zwaar te verduren. Een storm op zee kan het moeilijk maken om als mensen bij elkaar te blijven. Het is heel belangrijk dat je dan het geloof en het vertrouwen in de groep houdt. De rode vissen vertrouwden direct op Swimmy en hun plannetje lukte. En de leerlingen? Die twijfelden in het begin. Ze geloofden nog niet dat Hij de Zoon van God was. Maar als ze uiteindelijk toch op hem vertrouwden, lukte het hem de storm te laten overwaaien.

En wat Jezus voor de leerlingen heeft gedaan, kan hij ook voor ons betekenen. Hij is er als we als groep samen zijn. Als we elkaar de hand reiken. Hij brengt troost in verdrietige dagen, helpt een handje wanneer je iets zwaars moet doen, en nog meer van dat. Niet letterlijk natuurlijk, het is niet dat Hij je eventjes alle uitkomsten voor je taak rekenen voorzegt, maar je kunt altijd tot hem bidden en praten. Je weet dat Hij luistert, dat Hij aan je denkt en daardoor krijg je als groep weer moed.

Lied

Zingen we uit volle borst 'De wereld is een toverbal'

Tafelgebed

Op deze tafel hebben we brood en wijn samen gebracht.

Heer God, wij brengen brood aan,
het eten van heel veel mensen.
Daarbij denken we aan al het eten
dat er is om gedeeld te worden.
Laat het van hand tot hand gaan,
als iets dat mensen samenbrengt,
dat we zorgen voor mekaar.
Mag het delen van het brood
hier voor ons het teken van 'groep-zijn' worden.
We zullen er samen iets van moeten maken.

Heer God, wij brengen wijn aan.
Het is de drank van het samenzijn,
het feestelijke gevoel dat aanstekelijk werkt.
Het is soms een zure drank
van het dragen van elkanders zorgen en pijn.
Mag het delen van de wijn
hier voor ons het teken van 'groep-zijn' worden.

We zullen er samen iets van moeten maken.

*Heer God, mogen dit samenzijn en dit delen
bezield zijn met de geest van Jezus.*

Elke dag opnieuw is het duidelijk dat Hij aanwezig is

Daar waar mensen groep vormen,

elkaar vinden, van elkaar houden, waar groepen de handen in elkaar slaan.

Laat Hem een blijvend voorbeeld voor ons zijn.

Vandaag aan deze tafel gedenken wij Hem weer.

Tijdens het laatste avondmaal nam Hij een stuk brood en gaf iedereen een stuk.

“Weet je wat leven is, wat geluk is? Jezelf en al wat je hebt, breken als brood.

Mijn leven is als brood, met alle mensen gedeeld. Hier, neem een stuk en eet ervan.”

Er stond nog wat wijn op tafel. “Kijk, hiermee maak Ik van het leven een feest. Deze wijn is mijn diepste zelf, voor jullie. Drink ervan, het is een verbond voor altijd. Om mee met Mij Mijn dromen voor de wereld waar te maken.”

Onze Vader

Communie

Slotmoment (ook te gebruiken als voorbeden of schuldbelijdenis)

Ik nodig iedereen uit om mee te gaan vissen. Op de grond liggen veel vissen om te vangen. Je vangst is de ene keer goed en de andere keer minder goed. De ene vis is lekkerder dan de andere. Zo is dat ook in het leven: je maakt goede en minder goede dingen mee. Er zijn vissen bij die ons als groep sterker maken. Met deze vissen willen wij groep vormen. Maar er zijn ook vissen bij die we liever ver van onze groep houden, waarvan we niet willen dat ze in het water van onze groep zwemmen.

Op de grond liggen veel grote papieren vissen verspreid. Eén voor een lopen de kinderen naar de vissen. Ze kiezen er één uit die zij willen vangen. Die gooien ze in het net. Ze kiezen ook een vis uit die zij niet willen vangen. Die gooien ze in water, onder het net. Elke keer vertellen de kinderen erbij waarom ze voor de ene vis wel en voor de andere niet kiezen?

Woorden op de vissen:

ruzie, jaloezie, knuffel, hebberigheid, geloof, geven, nijd, lachen, uitnodigen, vuistslag, angst, pesten, vechten, afgunst, vrijgevigheid, liefde, omarmen, opvallen, verdragen, luisteren, ...

Slottekst

Ieder krijgt een vis uit het net mee. Elke avond op kamp wordt er nog eens naar al die vissen gekeken. Probeer je dan maar te herinneren wat er van al die goede vissen terechtgekomen is in de loop van de dag. De avond, net als de eucharistieviering vandaag, kan afgesloten worden met het volgende gebedje: “Heer, onze God, de beker van Jezus en de schaal met brood laten ons denken aan Zijn leven en alles wat Hij voor de mensen deed. Wij gaan ons best doen om Zijn levensverhaal, Zijn woorden en daden, niet te vergeten en wij vergeten ook niet om te helpen waar we kunnen. Dank je wel, God”

Zeg het met bloemen (A)

- ▮ **Thema:** bloemen, participatie van de leden
- ▮ **Leeftijd:** 8-12 jaar
- ▮ **Aantal:** onbeperkt
- ▮ **Materiaal:** knutselgerief (crèpepapier, lijm, satéstokjes, ...)
- ▮ **Duur:** 3 tot 4 uur
- ▮ **Vorm:** een instap op de gelijknamige viering

Inleiding

Deze activiteit is bedoeld als inleiding op een viering in het thema 'Bloemen'. Doordat de kinderen actief en spelenderwijs meehelpen aan de viering op voorhand wordt die ook door hen anders beleefd en zijn ze meer betrokken.

Verloop

▮ De wandeling met opdrachten om knutselgerief te verdienen

Als het mogelijk is, laat dan je wandeling doorgaan in een wijk met bloemennamen als straatnamen. Stippel een bepaalde route uit die je met (bloemen)wegwijzers aanduidt. Onderweg voorzie je een aantal opdrachten die knutselgerief opleveren. Afhankelijk van de groepsgrootte kan je ervoor kiezen om deze wandeling al dan niet in verschillende groepen te doen.

Mogelijke opdrachten:

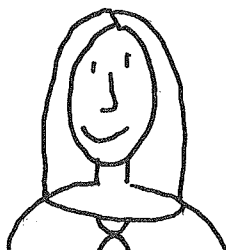
1. Geef 10 namen van bloemen
2. Vorm, door op de grond te liggen, met de hele groep een bloem
3. Schmink elkaars gezicht met een bloemenmotief
4. Geef drie meisjesnamen die eigenlijk bloemen zijn (Madelief, Margriet, Roos, ...)
5. Zoek vijf verschillende bloemen in de buurt (afhankelijk van de aanwezigheid van bloemen kan je dit vermeerderen of verminderen)
6. Doe een (bak)bloemgevecht. De tikker krijgt een zakje bloem (zelfrijzende of bakkersbloem). Je bent eraan als je geraakt wordt door een zakje bloem. Dan word jij tikker.
7. Ontcijferen van een spreuk in geheimschrift. Bijv.: "Bloemen houden van mensen."

▮ Het knutselen van benodigdheden voor de viering

Na de wandeltocht kunnen de leden met het verdiende knutselmateriaal aan het werk worden gezet. Er moeten namelijk heel wat dingen geknutseld worden ter voorbereiding van de viering met als thema 'bloemen'. Verdeel de kinderen in verschillende groepjes en laat ze volgende dingen knutselen:

- ▮ De kaftjes van de boekjes: ze kunnen een blad in een bloemvorm uitknippen dat dan als kaftje wordt gebruikt, of gewoon een bloem op een kaftje tekenen (de boekjes worden veel persoonlijker als de leden zelf voor een uniek kaftje hebben gezorgd!)
- ▮ Aandenken voor de viering (bijv.: vaasjes voor de bloemen die de leden mee naar huis kunnen nemen)
- ▮ Bloemen die in de viering worden gebruikt (ook als decor)
- ▮ Je kunt enkele leden een kort tekstje laten schrijven voor in de viering (schuldbede, voorbede, gedichtje, ...)

Zeg het met bloemen (B)

Thema:	bloemen, groepsvorming
Leeftijd:	8-12 jaar
Aantal:	onbeperkt
Materiaal:	papieren bloemen (zie A), bak met water
Duur:	1 uur
Vorm:	kampviering (eucharistie)

Verhaal als welkom

Er was eens een inktvlek. Een mooie, grote inktvlek met karteltjes aan de randen. Jantje had haar op zijn rekschrift laten vallen, toen hij zijn huiswerk maakte. 'Lelijke inktvlek!', riep Jantje. 'O', zei de inktvlek, 'vind je me dan niet mooi?' 'Ik vind je afschuwelijk lelijk', zei Jantje, 'ik zal wachten tot je droog bent en dan doe ik je weg met een inktwisser.' 'Helemaal niet nodig', zei de inktvlek, 'wanneer ik mooi opgedroogd ben, dan ga ik uit mezelf weg. Ik wéét wanneer ik niet welkom ben; ik ga iemand zoeken die me mooi vindt.' En toen de inktvlek opgedroogd was, sprong ze van het papier en van de tafel en liep de kamer uit. Door de gang kwam ze terecht in de keuken. Zo'n prachtige, moderne keuken, waar alles wit en glanzend is. De inktvlek sprong op het aanrecht en keek eens rond. 'Ha', zei de inktvlek, 'die tafel daar is veel te bleek. Als ik daar nu eens precies in het midden ga liggen, dan kom ik heel mooi uit. Iedereen die me ziet, zal uitroepen: "Wat een schitterend mooie inktvlek is dat!"' Ze sprong op de keukentafel en ging precies in het midden liggen. Even later kwam Jantjes moeder binnen, want ze had water opgezet voor thee. 'Wat is dat?', riep ze uit, 'wat een vieze, zwarte vlek! Zo-even was die er toch nog niet.' 'Zo', zei de inktvlek, 'vindt u mij vies?' 'Ja, natuurlijk', zei Jantjes moeder, 'in mijn schone keuken! Maar ik krijg je wel weg. Met een borstel en beetje schoonmaakmiddel.' 'Helemaal niet nodig', zei de inktvlek, 'ik ga uit mezelf wel weg. Ik ga iemand zoeken die me mooi vindt.' En ze sprong van de tafel en liep weg uit de keuken en de gang door, waarna ze door de brievenbus op straat sprong. Het was erg druk op straat want de kantoren gingen net dicht. En het was ook nog flink warm want het was een schitterende zomerdag geweest. Op de hoek van de straat stond een ijscoman die het plotseling erg druk had: al de juffrouwen en ook een paar meneren van de kantoren kochten een ijsje. 'Hé, wat een leuk wit karretje', zei de inktvlek, 'Zal ik daar eens op springen?' Ze sprong op het ijscokarretje en zag toen het witte jasje van de ijscoman. 'Hé, wat een leuk wit jasje', zei de inktvlek, 'weet, je wat, ik ga op dat witte jasje zitten. Dan zal iedereen naar me kijken en zeggen: "wat een schitterend mooie inktvlek is dat!"' Ze sprong op het witte jasje van de ijscoman, zodat het leek alsof deze ineens een grote zwarte medaille droeg. Maar één van de juffrouwen die een ijsje kocht, zei: 'Zeg, ijscoman, kijk eens naar je jasje! Wat een lelijke vlek. Het lijkt wel inkt!' 'Inkt? Hoe kan dat nou?' zei de ijscoman, 'ik schrijf altijd met een rode balpen.' Hij keek naar het jasje en zag dat het toch een grote inktvlek was. 'Bah, lelijke, gemene inktvlek!', zei hij, 'wat moeten de klanten wel denken. En wat zal mijn vrouw mopperen als ik thuis kom!' 'Helemaal niet nodig', zei de inktvlek, 'ik weet wanneer ik niet welkom ben. Maar jullie hebben een hele slechte smaak, dat moet ik zeggen.' Ze sprong weer op straat en wandelde wat. Het werd minder druk, want de mensen gingen zo langzamerhand naar huis. De inktvlek liep wel een paar uur rond en zei steeds tegen zichzelf: 'Ik ben toch een mooie grote inktvlek met karteltjes aan de randen. Waarom vind niemand me dan mooi?' Toen zag ze opeens een dame met een hondje. 'Een mooie hond', zei de inktvlek tegen zichzelf, 'jammer alleen dat hij zo helemaal wit en zonder één vlekje is. Maar dat zal ik even snel verhelpen.' En ze sprong bovenop het linkeroor van de poedel en bleef daar rustig zitten. De dame ging een park binnen en nam plaats op een bank. 'Kom eens bij het vrouwtje, Dribbeltje (ja, die hond heette Dribbeltje). O, maar wat is dat? Wat een lelijke, nare vlek op je linkeroor! Heb je weer in de modder gespeeld? Foei!' En ze wilde met een zakdoekje de vlek weggeven. Maar de inktvlek zei boos: 'Ik ben geen modder. Ik ben inkt.' 'O, bah dat is nog erger! Dat krijg je zo moeilijk weg', zei de dame. "Arm Dribbeltje! Zal ik toch eerst maar even met mijn zakdoek proberen? 'Helemaal

